

Καλλιπρωτικά Νέα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ» ΙΩΑΝΝΙΝΑ

♦ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2002 ♦ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 96 ♦ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985 ♦ Δ/ΝΣΗ: ΔΩΔΩΝΗΣ 7 Τ.Κ. 45221 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΚΟΝΤΥΛΙΕΣ

Η αύρα του νέου χρόνου

Η κρίση του σύγχρονου είναι δεδομένη. Πλήρης επιβεβαίωση η μορφή των γεγονότων: η τρομοκρατία, ο ιερός πόλεμος, οι φόνοι, οι ληστείες, οι τρελές αγελάδες, το έιτζ, οι ουρές στα νοσοκομεία, τα διαπλεκόμενα κ.λ.π. Κοντολογίς: τα δεινά, οι δυστυχίες, οι συμφορές.

Ποιος πληρώνει το μάρμαρο; Δηλαδή, ποιος υφίσταται τις συνέπειες; Χωρίς αντίρρηση: οι αθώοι, ο κοσμάκης!

Ο όρος κρίση είναι αρχαιοελληνικός, έχει αφετηρία τα Αρχαία Ελληνικά, που τα έβαλε στον τοίχο η ανεπάρκεια, διότι η κορύφωση του πνεύματος διαμορφώνει ελευθέρους, σκεπτόμενους, συνειτούς, προκομμένους ανθρώπους.

[<αρχ. Κρίση<κρίνω (=σχηματίζω γνώμη, φρονών, αποφασίζω)]. Ο όρος κρίση είναι πολυσήμαντος, σημαίνει πολλά. Μία από τις σημασίες του είναι: η διατάραξη της ομαλής πορείας του βίου, η κακή λειτουργία ή η έμπρακτη αμφισβήτηση καθιερωμένων δομών, αξιών θεσμών κ.λ.π.

Η εποχή μας δεινοπαθεί, υποφέρει, βασανίζεται, σταυρώνεται από την υφέρπουσα κρίση, στις πραγματικές διαστάσεις, του σύγχρονου κόσμου.

Η κρίση δεν είναι μόνο ντόπιο φρούτο, αλλά και εισαγόμενο οπωρικό που σπάρθηκε από την παρανομία, φύτρωσε, βλάστησε και έδωσε καρπούς χαμού, θανάτου σε μεγέθη επιδημίας.

Αυτά δεν έγιναν ως δια μαγείας, σαν να χρησιμοποιήθηκε μαγικό μέσο, αναπάντεχα, ανέλπιστα, ξαφνικά. Πραγματοποιήθηκαν από αδιστακτους, από ένδεια επάρκειας της κοινωνίας, από αδιαφορία κλπ.

Οι ειδήμονες, οι επαρκείς, οι υπεύθυνοι, που χάζευαν; Δεν χάζευαν. Εγκληματικά αδιαφορούσαν, δεν σκοτίζονταν, δεν τους καίγονταν καρφί, για να μη βγάλουν αυτοί "το φίδι από την τρύπα" κατά το κοινώς λεγόμενο. Τηρούσαν παθητική στάση ή έκαναν προτάσεις επιφανειακής θεραπείας των δεινών "για τα μάτια"!

Τώρα τι λέμε; Ξεχάσαμε, ότι είναι πρωτοχρονιά; Λησμονήσαμε την λαμπερή

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ
Γ. ΘΕΟΧΑΡΗ
Τ. ΛΥΚΕΙΑΡΧΗ

Τμήμα του παιδικού χορευτικού του Συνδέσμου μας, σ' ένα όμορφο στιγμιότυπο (την 21η Φεβρουαρίου 2002)

"έλευση του νέου χρόνου 2002"; Όχι. Ζούμε τον επιφανειακό, τον επιπόλαιο, τον φαινομενικό εορτασμό του νέου χρόνου σε κλειστούς και ανοικτούς χώρους χωρίς τραγούδι, τραγουδούν άλλοι για μας, χωρίς χορό, χορεύουν άλλοι για μας, χωρίς γέλια, γελούν άλλοι για μας!!! Κατά τα άλλα πανέμορφοι δεν είμαστε;

Μας αρέσει να ψωνίζουμε επώνυμα και μη δώρα. Χαιρόμαστε να κάνουμε περιπάτους στις γιορταστικά στολισμένες πλατείες και τους εμπορικούς δρόμους. Στη διαδρομή μας ξεχνιόμαστε και φτάνουμε στα ημισκότεινα δρομάκια των συνοικιών, στα ρομαντικά λιθόστρωτα. Η μισάνοιχτη πόρτα της φτώχειας μας φέρνει κοντά στον άρρωστο πατέρα, στην ήρωίδα του δράματος πολύτεκνη μητέρα και την κορύφωση της τραγωδίας τα πολλά σιωπηρά παιδιά που σου ματώνουν την καρδιά με τα εκφραστικά πονέμενα μάτια τους!

"Χρόνια πολλά", "καλή χρονιά", εύχασαι. Το'χει η μέρα. Ένα ομαδικό ευχαριστώ, στάζει πίκρα και σου ματώνει την καρδιά. Λες μέσα σου: "πώς η ευζωία, η καλοπέραση, η εύκολη και άνετη ζωή ξεχνά;" Όχι, δεν ξεχνά. Δεν άργησαν να φανούν καλόκαρδες ευγενικές κυρίες της πόλης με παιχνίδια για τα παιδιά και πλούσια τρόφιμα, μέρες που είναι.

Είπαν ευχές, σκόρπισαν αγάπη, χαμόγελο, ελπίδα. Να 'ναι καλά. Δεν ξέχασαν τον πλησίον, είναι χριστιανές, είναι άνθρωποι. Στη Σαχάρα

του καιρού μας που οδοιπορούμε ανάμεσα από σφίγγες, δαίμονες, που γελούν σαρόνια, προχωρούμε στο χάος, στο έρεβος, στην απανθρωπιά. Καταστήσαμε αρχαίες περγαμινές που χάθηκε το κλειδί της γραφής να διαβαστούν.

Η συγκίνηση από τα δρώμενα δεδομένη. Με όποια ψυχική αναστάτωση, οποιαδήποτε συναισθηματική ένταση δεν μετατοπίζεται η σκληρή πραγματικότητα, η φτώχεια, η αρρώστια, η δυστυχία. Η αγάπη, η συμπόνια, η ελεημοσύνη συναίσθηση του πόνου του συνανθρώπου μας με κάποια βοήθεια, ενίσχυση, ένα καλό λόγο, δεν λύνουν το πρόβλημα, αλλά ενισχύουν ηθικά, ψυχικά και για λίγο και υλικά. Έτσι ακούνε και οι πολύπαθοι και πολυβασανισμένοι από σφάλματα που δεν έκαναν:

Κάλαντα, ευχές! Ακούγονται κάλαντα, τα παιδιά κουρασμένα, βραχνιασμένα, γελαστά έφτασαν και στην χαμοκέλα, στο χαμόσπιτο.

Άνοιξαν την πόρτα, ευχήθηκαν, παραμέρισαν τον πόνο, τη δυστυχία, την ανέχεια. Τα παιδιά κρατούσαν το κλειδί που μένουν οι πόρτες της καρδιάς κλεισμένες.

Η παρουσία τους λουλουδιασμένοι κήποι στο καταχείμνο. Οι φωνές τους λυτρωτικές, φωνές που λυτρώνουν, που απαλλάσσουν, έστω και πρόσκαιρα, από τις πιεστικές καταστάσεις της ανεργίας. Η μελωδία, ο λόγος, η ενάργεια έφεραν κραυγή στεναγμού της πονεμέ-

νης μάνας που χαιρόταν τα ξένα παιδιά και βαλάντων απ' τα πονεμένα δικά της.

"Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά, κι αρχή καλός μας χρόνος...!" Το κορμί μας στο άκουσμά τους γίνεται ρίζα, βαθιά ρίζα, πίνει νερό, παίρνει ζεϊδωρους χυμούς από την παράδοση, τις συνήθειες, τις ηθικές αντιλήψεις, τις καθιερωμένες αρχές, από τα βιώματα της ανθρωπιάς και της αξιοπρέπειας.

Έτσι αντέχεις στις κακοτοπιές της μοίρας, τις απρόσμενες καταγίδες του βίου. Ανασαινεις, ανηφορίζεις, δεν σωριάζεται, δεν καταρρέεις, μένεις όρθιος, κάνεις το σταυρό σου και αγωνίζεσαι.

Τα παιδιά, αν και κουρασμένα, τα είπαν με χαρούμενη διάθεση, δεν περίμεναν, δεν ήθελαν χρήματα. Όχι μόνο δεν ήθελαν, αλλά έδωσαν όλες τις εισπράξεις τους από τα κάλαντα. Φραγκοδιφραγκα δε λέω, στο σύνολό τους, ολόκληρο το ποσό αμέτητο! Όλα αυτά έγιναν σιωπηρά, σιγηλά, άφωνα σαν χέρι αδερφού και μάτια μάνας στα αγγελοΐδια της. Δεν μπορέσαμε να συγκρατηθούμε και χύσαμε θερμά δάκρυα σαν μικρά παιδιά, μικροί, μεγάλοι.

Τα κάλαντα και η χειρονομία των παιδιών μίλησαν με πολλά και ιδιαίτερα με πράξη αγάπης, χριστιανικής αγάπης! Έτσι χαρήκαμε τη ζεϊδωρη αύρα του 2002.

Χρόνια Πολλά

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

Το πρόσωπο της θυσίας

Η απελευθέρωση των Ιωαννίνων έχει ως αγώνας το πρόσωπο της θυσίας, την ειρήνη, την όψη και την έκφραση, τη μορφή, τη φυσιογνωμία την προσφορά της ίδιας της ζωής στον ανθό της νιότης! Είναι τα νιάτα της πατρίδας που γεννήθηκαν σε τεφρούς καιρούς, θλιβερές νύχτες βάρβαρης σκλαβιάς από τους Μογγόλους της Ανατολής (Τούρκους). Καιρούς που τα τραγούδια χάθηκαν και πλήθυναν τα μοιρολόγια, τα θρηνητικά τραγούδια για ζωντανούς και νεκρούς!

Ένα γράμμα σφραγισμένο με ιδρώτα, αίμα και χώμα από τον τόπο της θυσίας το 'στειλε ένας ήρωας νεκρός στη μάνα του στα Γιάννινα. Ήταν το τελευταίο του. Η μαύρο-μάνα το διάβασε, έκλαψε, χτυπήθηκε, πόνεσε και το 'βαλε στο σεντούκι. Όταν φού-ντωνε ο καημός του γιου της που έφυγε από αυτόν τον κόσμο πριν γίνει γαμπρός στο Αρχιμαντεριό, πριν ομορφύνει τον τόπο με παιδιά κι αγ-γόνια, πριν δει χαρές στο σπίτι του, πριν δει Ανάσταση στη Μητρόπολη!

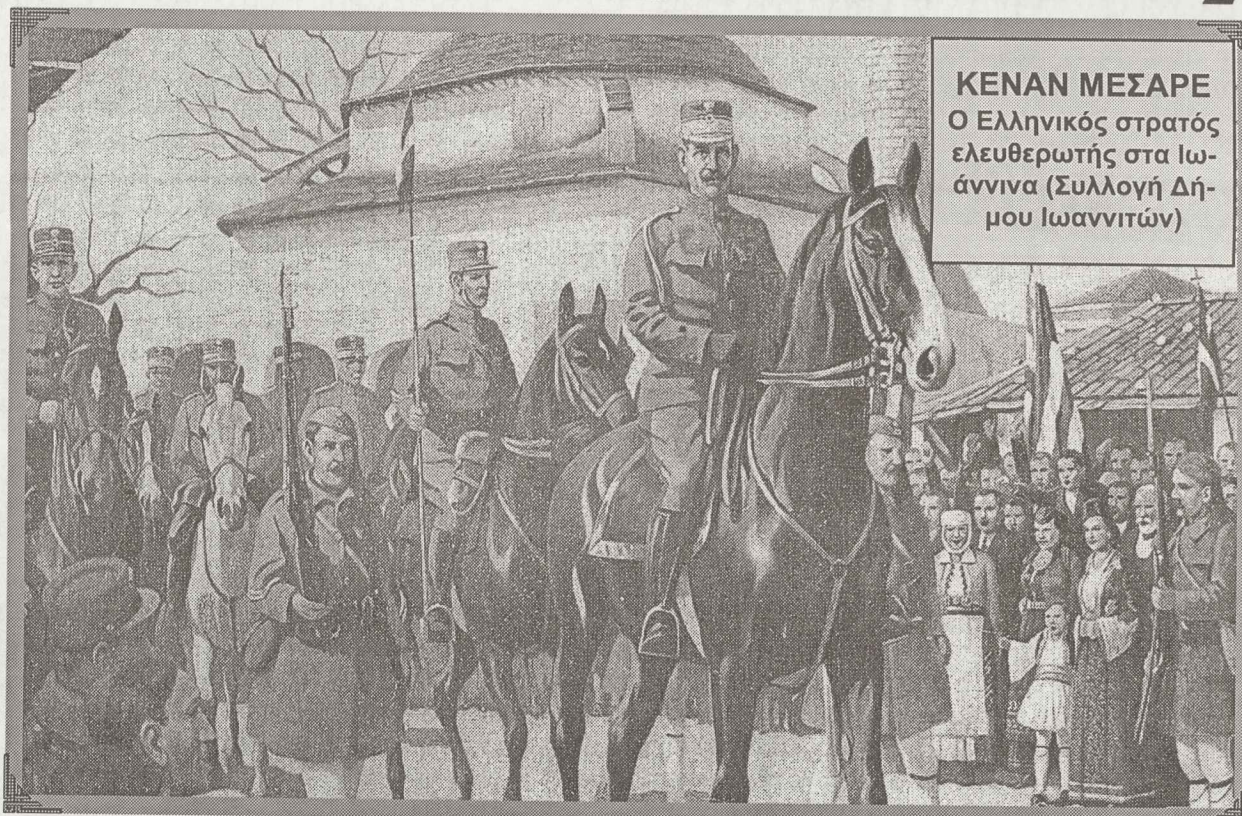
Το γράμμα του ήρωα του Μπιζανίου δυσανάγνωστο, δυσκολοδιάβαστο, αν και καλογραμμένο, απ' τη χρήση της δόλιας Γιαννιώτισσας μάνας, τα δάκρυά της και τον καιρό, το χρόνο. Το παραθέτουμε γιατί αυτό πέρα και πάνω από όλα έχει τη θέση του σήμερα τη μέρα της γιορτής για την απελευθέρωση της θρυλικής μας πόλης.

Μπιζάνι (η ημερομηνία σβησμένη)

Σεβαστή μου μάνα,
**Είμαι βαριά τραυματισμένος από τούρκικο βό-
λι, Έχω χάσει πολύ αίμα. Ο νοσοκόμος που
μου είπε ότι θα γίνω καλά, να είναι καλά ο λεβέ-
ντης, αλλά εγώ φεύγω όπου να 'ναι απ' αυτόν
τον κόσμο. Φλεβάρης μήνας, χειμώνας καιρός,
πάνω στο χιόνι, το κρύο και τη μυρουδιά του
θανάτου.**

**Πολέμησα, δεν χάρηκα τη Σημαία μας να κυ-
ματίζει στο κάστρο, δεν χάρηκα την αγκαλιά
σου και τα φιλά σου, δεν χάρηκα τα κόπια του
πατέρα, την αγάπη των αδερφών μου, τις παρέ-
ες των φίλων μου, το σπίτι μου, τα λίγα και τίμια
καλά του. Δεν πειράζει, για την Πατρίδα χαλάλι,
άξιζε να γίνει**

Με σεβασμό και λατρεία
Νικόλας

Όπως βλέπετε τα δάκρυα της μάνας, η ροή του χρόνου, το μολύβι, με μολύβι είναι γραμμένο, έσβη-σαν μεγάλο κομμάτι της επιστολής του ήρωα που άφησε την τελευταία του πνοή στο Μπιζάνι για τη λευτεριά της Πατρίδας! Όσο έμεινε, οι λίγες αράδες μαρτυρούν, συνθέτουν το πρόσωπο της θυσίας "για την πατρίδα!" Όταν το λέει αυτό ο ήρωας που θυ-σιάζεται, λέει πολλά!

Ο όρος Πατρίδα είναι αρχαιοελληνικός, έχει αφετηρία τα Αρχαία Ελληνικά που η ανεπάρκεια, τα απωθημένα βιώματα κ.λ.π. τα έστησαν στον τοίχο. [αφ. Πατρίς, - ιδος <πάτριος < πατήρ] είναι η χώρα των πατέρων, ο τόπος της γέννησης, η γενέτειρα.

Η πατρίδα μας γνώρισε πολλά δεινά από λάθη δι-κά μας και από υποχθόνιες, ύπουλες, καταχθόνιες, πράξεις δόλιες και σκοτεινές "φίλων" κρατών!!! Ο μαρτυρικός, ο γεμάτος βάσανα: ταλαιπωρίες, κα-κουχίες, μεγάλες δοκιμασίες, θυσίες, τόπος μας υπέφερε πλείστα δεινά αιώνες!

Και εμείς, που μυαλό.
Τι να πρωτοθυμηθούμε; Σαφές αθώων, λεηλασίες, αιμώσεις, παιδομαζώματα, χρόνια ντροπής, στιγ-μές βάρβαρου πυρετού και όλα αυτά κάτω από τον ήλιο της γης μας, τη θωριά των γκριζογάλανων βουνών της Πίνδου μας, τα κύματα της Παμβώπδας και του μαρτυρίου του πολιούχου Αγίου της πόλης μας Νεομάρτυρος Αγίου Γεωργίου!

Η πολύπαθη και πολυβασανισμένη αιώνες από τους βάρβαρους Τούρκους πατρίδα μας δεν είναι ένας ορισμένος γεωγραφικός χώρος, είναι και αυτό, "φευ" μισός ελεύθερος και μισός σκλάβος στην Αλ-βανική τυραννία. Η Βόρειος Ήπειρος στενάζει στις αρχές της τρίτης χιλιετηρίδας προς δόξαν των "πο-

λιτισμένων" λαών του κόσμου που δεν βλέπουν ηθι-κές διαχρονικές αξίες, αλλά συμφέροντα!

Μέρα χαράς, μέρα λαμπρή, μέρα πανηγυριού μέ-ρα λευτεριάς των Ιωαννίνων, της πόλης των θρύ-λων, των ανδρών με ανάστημα ήθους, ας αφήσου-με τους καημούς, τις λύπες, τους πόνους να κατα-λαγιάσουν, να ηρεμήσουν, να ησυχάσουν.. Θέλου-με οι Ηπειρώτες να ξεχάσουμε, αλλά δεν μπορούμε, δεν μας αφήνει το παράπονο, το αίσθημα της αδι-κίας, η δυσσέσκεια από τη διάψευση των προσδο-κιών μας!!!

Θα ρωτήσουμε ευθέως την πολιτεία, τους άρχο-ντες του τόπου μας: Γιατί η Ήπειρος, των ηρώων, των μεγάλων ευεργετών, των θυσιών, της μέγιστης προσφοράς στο Έθνος κατάντησε "η φτωχότερη περιοχή της Ενωμένης Ευρώπης;" Γιατί η Ήπειρος είναι τελευταία στο κομμάτι της πίτας και αν περισ-σέψει, διαφορετικά ούτε τρίμματα. Γιατί ρήμαξε ο τό-πος μας, πήραν των ομματιών τους οι Ηπειρώτες και όπου τους βγάλε η άκρη; Γιατί; Ατέλειωτα τα γιατί;

Σ 'αυτά τα ερωτήματα και σε πλείστα άλλα οι Ηπειρώτες, όσοι απομείναμε στον τόπο μας και όσοι μοχθούν και προκόβουν, όπου γης, δεν θέλουμε λόγια, υποσχέσεις, φούμα-ρα. Τα ακούσαμε χρόνια, φτάνει πια, αγαπητήσα-με.

Τι θέλουμε; Να βάλετε, ταγοί της πολιτείας, το χέρι στην καρδιά, το νου στο Θεό, τον ψυχισμό σας στις τεράστιες θυσίες των Ηπειρωτών για τη Πατρίδα και μετά κάνετε ό,τι σας φωτίσει ο Θεός!

Η αλήθεια είναι πάντοτε επίκαιρη, αφορά το πα-ρόν, την παρούσα κατάσταση. **Ο ήχος του καταρ-ράχτη της αγνωμοσύνης της Πολιτείας για την Ήπειρο καιρός είναι να σταματήσει!**

Τῷ Ἐλλογιματῶ
κυρίῳ Ἰωάννῃ Γ. Θεοχάρῃ,
Δωδώνης 21,

452 21 Ἰωάννινα
GREECE

Ἡ χάρις τοῦ πατρὸς Σοφίας καὶ Βιρυεῖς
καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ πατρὸς φανερὸν εἶδε νὰ
βῶς συνθεῖται μετ' ὅσον τοῦ νέου ἔτος 2002
διασώσῃς τοὺς θεοὺς εὐχέται
τοῦ κυρίου καὶ τοῦ ἁγίου.
Χριστογεννα 2001.
Θεοφάνης Ἐκκλῆ καὶ διὰ τὴν ἑαυτοῦ θαλ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
8-10 East 79th Street, New York, NY 10021 • Tel.: (212) 570-3500 • Fax: (212) 570-3569

Νέα Υόρκη
Ιανουάριος 2002

Ἐντιμότατον
Κύριον Ἰωάννην Θεοχάρην
Εἰς Ἰωάννινα

Ἐντιμότατε Κύριε Θεοχάρη,

Εὐχαριστῶν θερμῶς διὰ τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς σας ἐπὶ
ταῖς ἑορταῖς τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ
ἀνατείλαντος Νέου Ἑτους, ἀντεῦχομαι ὁλοψύχως ὅπως, ὁ
τεχθεὶς Σωτὴρ καὶ Λυτρωτὴς χαρίζῃ σέ σὰς καὶ τοὺς προσ-
φιλεῖς σας πλουσίαν τὴν εὐλογίαν Του εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὰ
ἀγαθὰ ἔργα σας, καὶ τὸ Νέον Ἑτος ὑγιεινὸν καὶ εἰρηνικόν
διὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον.

Μετά τῆς ἐν Χριστῷ Σαρκοθένει ἀγάπης,

† ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Δημήτριος

Ἀξιότιμον
κ. Ἰωάννην Θεοχάρην
Δωδώνης 21
452 21 ἸΩΑΝΝΙΝΑ

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2001

Ἡμετέρι 4. Θεοχάρη,
«Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»

- Ἡ παρακμή τοῦ ἡθους· ἡ συντροφιά τῆς μοναξιάς· ὁ δραματικὸς
περίγυρος τῶν ἐθνικισμῶν· ὁ πειρασμὸς τῆς δίαις καὶ τοῦ ρατσισμοῦ·
ἡ ἀπειλούμενη εἰρήνη· ἡ δδελυρή τρομοκρατία.
- Σημαδεύουν ἐπιγραμματικά τοῦτα τὰ φετεινὰ Χριστοῦγεννα. Καὶ
πληγώνουν τίς καρδιές.
- Μὴν ἀφήσουμε τὸ λάδι τῆς θεησεκείας νὰ θερινεῖ τὴ φλόγα τοῦ
μίσους.
- Σταθῇτε ὀρθοὶ στὴν ἐπαλήθευσ. Μὴ φοβάσθε τὸν Ἀλάστορα ποὺ
λεηλατεῖ τίς ψυχές.
- Τώρα, ἦλθεν ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον, στοὺς ἀνθρώπους ἡ εὐλογία!!

Καλὰ Χριστοῦγεννα - Εὐλογημένο τό 2002

«ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ»
ΔΩΔΩΝΗΣ 7 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ (45221)
ΤΗΛ. - FAX: 37440

Συντάσσεται ἀπὸ ἐπιτροπὴ
Επιμέλεια Ἐκδόσεως ἀπὸ 1985 ἕως 16-1-1997
+ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΠΑΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΚΩΝ/ΝΟΣ Β. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ
(Επιμέλεια ὕλης - Πληροφορίες - Εμβάσματα)
Τερελενίου - Ἰωάννινα (45333) τηλ. (0651) 25943

Τὰ ἐξόδα ἐκτύπωσης καὶ διακίνησης τῆς περιοδικῆς μας ἐκδόσεως
καλύπτονται ἀπὸ τίς προαιρετικὲς εἰσφορές μελῶν καὶ φίλων μας.

ΜΟΝΤΑΖ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Π. ΜΠΟΥΡΗΣ - Π. ΣΤΡΑΤΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Στοὰ Ορφὰ Ἰωάννινα
Τηλ.: 77433-25634 - FAX: 77871

Βαίνοση

Γ. ΑΘΑΝΑΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ

10

Ν' απλώνεται κατάχαμα στο βουνοπλάγι τέντα,
η μάνα γη στον κόρφο της μαζούμι να σε σφιγγει,
να σε ποτίζουν βότανο η ρίγανη και η μέντα,
να σε ανεβαίνει, ανύπαρκτος σα να 'σαι, το μυργμήγκι.

11

Να διαλογίσαι και να λες; Τ' είμαι; χορτάρι; χούμα;
φωτιά; νερό; αγέρι; ανθος; δέντρο; πουλί; ζουλάπι;
Και να 'σαι αυτών που αράδιασες μια μπερδεμένη σούμα,
να 'σαι ανθρωπάκι του Θεού που σπαρταράει γι' αγάπη.

12

Ο γυρισμός Ανάσταση, κι αναγαλλιάζει τόσο!
Σαν το κατσίκι σκραμιδάς, σαν το πουλί φτερίζεις,
κι αν πας στη βρύση θα ξεβγώ για να σε καμαρώσω
βλαχούλα με τη στάμνα σου την ώρα που γυρίζεις ...

Στη ράχη αντίκρυ του βουνού θε να βγη το φεγγάρι
σα βλαχοπούλα που φορεί χρυσούφαντο τσεμπέρι
κ' έχει γιορντάνι στο λαιμό κουκί τοκεχιμπάρι,
βαριά φλουριά βενέτικα βραχιόλι έχει στο χέρι.

Θα βγη να πάη τα πρόβατα στο νυχτοσκάρι πέρα,
να φευγατίση τα στοιχειά και να λακκίση τ' άστρα,
κι όντας λαλήρη για γλυκές αγάπες η φλογέρα
σα βλαχοπούλα θα ντραπή δειλή και πρωτοπιτάστρα.

13

Τώρα που η νύχτα κι ο ουρανός έχουν τη χάρη ακέρια,
πάμε να βρούμε ξέφωτο στο κορφοβούνι απάνω
για να σου δείξω, δάσκαλος σοφός, όλα τ' αστέρια,
από τη Μάρω αρχίζοντας, τη Μάρω και το Γιάννο.

Εκείνο εκεί με την ουρά; - Το λένε Αλετροπόδα!
Αυτό που μοιάζει εφτάφωτο καντήλι; - Αυτό είναι η Πούλια!
Μα κι άλλα θα σου μάθαινα πολλά αν δε μας εμπόδα
ο φόβος σου για τους ασβούς και για τα νυχτοπούλια.

14

Θα σηκωθώ χαράζοντας και θα βγω στο κυνήγι
με σύνεργα, με αξόβερρες, με δίχτυα, με σκαντάλια.
Κι ας μη δεν είμαι κυνηγός, πουλί δε θα μου φύγη!
Που θάν 'τ αφήνω ζωντανά; - χαρά μου κι αναγάλλια.

Θα χαρδακίζουν στις φωλιές, θα κελαηδούν σα κλώνια,
ζυγά - ζυγά θα παίζουνε στα χορταράκια χάμου,
απάνωθ μου θα πετούν με ανέρη καταφρόνια -
Όσο θα είναι πιο λεύτερα τόσο και πιο δικά μου!

15

Δεν είμαι αετός με τα φτερά, γεράκι με τα νύχια,
να κυνηγώ τις περδικές, να πιάνω τα τρυγόνια.
Είμαι αηδονάκι πόχτισα φωλιά στα πολυτρίχια
και πονεμένοκελαηδό ν' ακούσουν τ' άλλα αηδόνια.

Δεν είμαι πεύκος κ' έλατος, δεν είμαι κυπαρίσσι,
να 'χω τις ρίζες μου βαθιά και την κορφή μου απάνω.
Καρυφυλλάκι, στις αυλές την άκρη έχω μυρίσει
κι απ' την ταπεινισμένη μου μηδέ λελουδι βγάνω!

16

Μια βρύση, μια ψηλόβρυση, στο βράχο κρεασμένη

Στον τόπο μας με Η αγάπη για το χωριό μας

Το κεφαλοχώρι μας Καλαρρύτες έχει σοβαρές προϋποθέσεις θεαματικής προόδου! Για να ξέρουμε τι λέμε, άριστο είναι να δούμε το εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου πρόοδος.

Ο όρος πρόοδος είναι αρχαιοελληνικός με ιστορική και πολιτιστική διαδρομή χιλιετιών. [αρχ. Πρόοδος<προ+οδός]. Πρόοδος σημαίνει εξέλιξη προς το καλύτερο, βελτίωση, προκοπή. Με άλλο λόγο πρόοδος είναι η θετική πορεία, το πέρασμα από τη μία κατάσταση σε άλλη, η εξέλιξη, η προκοπή.

Με το χέρι στην καρδιά στην ερώτηση: Τα τελευταία χρόνια έχριμε πρόοδο στο χωριό; Θα απαντήσουμε: Ναι. Πάντοτε με την παρατήρηση, όχι στο βαθμό που την έχει ανάγκη το χωριό ή στο βαθμό που θα θέλαμε όλοι μας. Λεω όλοι μας, γιατί όλοι οι Καλαρρυτιώτες αγαπάμε το χωριό και κανένας δεν μπορεί να μονοπωλήσει, να πουλήσει κατ' αποκλειστικότητα αυτή την αγάπη.

Τι φταίει; Ποιο είναι η αιτία, ποιος είναι ο υπαίτιος; Την απάντηση

Οι Καλαρρύτες χιονισμένοι

στο ερώτημα την αφήνω στη διακριτική σας ευχέρεια.

Θα επανέλθω στη φιλοπατρία, στην αγάπη για την πατρίδα, και εν προκειμένω, για την ιδιαίτερη πατρίδα μας το κεφαλοχώρι μας Καλαρρύτες. Όλοι γενικώς οι Καλαρρυτιώτες αγαπούμε το μεγάλο σε ιστορία, πολιτισμό αρχοντοχώρι μας. Η αγάπη μας, η βαθιά ψυχική συμπάθεια, ο ψυχικός δεσμός,

το ζωηρό ενδιαφέρον δεν έχει λόγια, αλλά έργα. Αν το σκεφτούμε καλά οι Καλαρρύτες, αυτό το διамάντι της Πίνδου, δεν είναι τίποτε άλλο παρά δημιούργημα αγάπης των Καλαρρυτιωτών στη γενέθλια γη. Το κεφαλοχώρι μας δεν το αγαπούν μόνο οι όπου γης Καλαρρυτιώτες, αλλά και το πλήθος των φανατικών φίλων του χωριού μας και το αγαπούν με πάθος.

Το έμφυχο δυναμικό των Καλαρρυτιών

Οι Καλαρρύτες είναι ένα μέγεθος: ιστορικό και πολιτιστικό με ιδιαιτερότητα. Με άλλη έκφραση είναι μία αξία. Η προσέγγισή τους είναι εκ των πραγμάτων δυσχερής, δύσκολη, διεισδυτική. Το εμπόδιο στο πλήρως των Καλαρρυτιών είναι διπλό, έχει δύο όψεις. Η πρώτη όψη είναι η ίδια ιστορική και πολιτιστική πραγματικότητα που, κακά τα ψέματα, στο μέγιστο μέρος μας είναι άγνωστη. Η δεύτερη όψη είναι η δική μας ανεπάρκεια, μας λείπει το απαραίτητο ιστορικό και πολιτιστικό υπόβαθρο για την επίτευξη του επιθυμητού στόχου της προκοπής του χωριού μας.

Όταν λέμε μας λείπει, τι σημαίνει; Σημαίνει ότι το διαθέτουμε, αλλά δεν ξέρουμε που βρίσκεται και φυσικά ουδέποτε ζητήσαμε την αρωγή, την βοήθεια, την συνδρομή του. Αυτό είναι το έμφυχο δυναμικό του χωριού μας, δηλαδή το σύνολο των ειδημόνων που υπάρχει αδρανές. Προσφέρει, μπορεί να προσφέρει θετικές παραγωγικές

υπηρεσίες στο κεφαλοχώρι μας, αλλά δεν του ζητήθηκε η συνδρομή.

Αναγκαίο και χρήσιμο είναι να ανασκουμπωθούμε, να αναπτύξουμε δράση να βρεθεί το έμφυχο δυναμικό του χωριού μας, τόσο στον Ελλαδικό χώρο, όσο και στον εξωελλαδικό χώρο.

Αυτή η δουλειά θέλει μέθοδο, συνεργασία με τους γνωστούς Καλαρρυτιώτες κάθε περιοχής, ζεστή επικοινωνία, ζήλο, μόχθο, κόπο και προπάντων πάθος για την προκοπή του χωριού μας.

Η έκταση και το βάθος του εγχειρήματος, της απόπειρας, του τολμήματος είναι απροσδιόριστα. Ένα είναι βέβαιο: Το καλό που θα προκύψει για το κεφαλοχώρι μας Καλαρρύτες είναι μείζον! Ποιός θα τα κάνει αυτά πράξη! Οποιος "έχει τα κότσια" κατά τη λαϊκή ρήση, δηλαδή όποιος διαθέτει σωματική, γνωστική και ηθική αντοχή!

Τι διαθέτουν οι Καλαρρύτες στους πολυάριθμους επισκέπτες;

Η ανάβαση στο αρχοντοχώρι μας Καλαρρύτες είναι ευχάριστη, διότι ο αυτοκινητόδρομος Ιωάννινα - Καλαρρύτες είναι άσφαλτος. Η διαδρομή σε φυσικό κάλλος στο μεγάλο μέρος είναι μοναδική σε εναλλαγές τοπίου. Η ευφροσύνη δεδομένη.

Φυσικά και αβίαστα έρχεται το ερώτημα: Μπορεί ο ξένος τουρίστας να μείνει ευχάριστα στο χωριό; Ποιο απλά, ο επισκέπτης που δεν διαθέτει σπίτι στο χωριό βρίσκεται ξενώνα να μείνει, φαγητό να φάει, ανθρωπίνους να κάνει παρέα;

Το χωριό μας σε ανθρωπινό παράγοντα βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση. Εκεί θα βρει κανείς υποδειγματική φιλοξενία. Θα πεισθεί ότι ο "Ξένιος Ζευς" ζει ακόμη στον τόπο μας. Θα βρει ακόμη ξενώνες. Καλό είναι πριν ξεκινήσει να τηλεφωνήσει στους αρμοδίους για να δει αν υπάρχουν δυνατότητες για εξυπηρέτηση, διότι οι λάτρες των Καλαρρυτιών ευτυχώς είναι πάμπολλοι.

Για φαγητό η εξυπηρέτηση του χωριού μας είναι παραδειγματική. Το φαγητό καθαρό, καλομαγειρεμένο, μοναδικής νοστιμιάς. Η μαγειρική του χωριού μας έχει βαθιές ρίζες χιλιετιών, είναι πραγμα-

τικά παραδοσιακή. Ποια εποχή, ίσως ερωτηθεί, ο επισκέπτης μπορεί να χαρεί περισσότερο την ομορφιά των ανθράπων, το κάλλος της Πίνδου, τη φιλοξενία των Καλαρρυτιών; Κάθε εποχή στο κεφαλοχώρι μας ο επισκέπτης περνά υπέροχα. Φίλοι του χωριού μας, φανατικοί λαρρυτιών ευτυχώς είναι πάμπολλοι.

Για φαγητό η εξυπηρέτηση του χωριού μας είναι παραδειγματική. Το φαγητό καθαρό, καλομαγειρεμένο, μοναδικής νοστιμιάς. Η μαγειρική του χωριού μας έχει βαθιές ρίζες χιλιετιών, είναι πραγμα-

τικά παραδοσιακή. Ποια εποχή, ίσως ερωτηθεί, ο επισκέπτης μπορεί να χαρεί περισσότερο την ομορφιά των ανθράπων, το κάλλος της Πίνδου, τη φιλοξενία των Καλαρρυτιών; Κάθε εποχή στο κεφαλοχώρι μας ο επισκέπτης περνά υπέροχα. Φίλοι του χωριού μας, φανατικοί λαρρυτιών ευτυχώς είναι πάμπολλοι.

τους ανθρώπους μας

Οι ιστορικοί Καλαρρύτες με φόντο την ψηλότερη κορυφή των Τζουμέρκων «ΚΑΚΑΡΔΙΤΣΑ» 2429 μ.

Η συντήρηση των σπιτιών

Τα λιθοκτίστη σπίτια του χωριού μας είναι ζωντανά και σαν ζωντανά έχουν ανάγκη από φροντίδα για να ζήσουν, να κρατηθούν στα πόδια τους. Όσα έχουν την ευτυχία να έχουν όλη τη διάρκεια του χρόνου τους νοικοκυραίους, προσέρχονται και διαφυλάσσονται από τις φθορές της βροχής, του χιονιού, του χρόνου.

Το μέγα πρόβλημα των σπιτιών του χωριού μας είναι τα κλεισμένα σπίτια, δηλαδή αυτά που έχουν τους νοικοκυραίους ορισμένους μήνες του χρόνου. Αυτοί άριστα θα κάνουν να ανεβαίνουν στο χωριό, να ανοίγουν τα σπίτια, να δουν αν έχει σταλα-

ματιές ή άλλες φθορές να ψάξουν για μαστόρους και να θεραπεύσουν τις ανάγκες του σπιτιού. Από την άνοιξη και πέρα οι μάστοροι βρίσκονται πιο εύκολα και οι τυχόν ζημιές διορθώνονται.

Η χειρότερη εποχή να βρει κανείς μαστόρους στο κεφαλοχώρι μας Καλαρρύτες είναι ο Αύγουστος μήνας. Ο λόγος απλός: τους ζητούν πολλοί και παρά του ότι θέλουν να τους εξυπηρετήσουν όλους, δεν μπορούν.

Απ' όλους τους μαστόρους: οι κοδόμους, μαραγκούς, υδραυλικούς κ.λ.π. οι άριστοι είναι οι

Καλαρρυτιώτες, αρκεί οι άνθρωποι να έχουν χρόνο διαθέσιμο για εξυπηρέτηση.

Αυτά γενικά, στο σχήμα φιλικής κουβέντας, γιατί όσα ξέρει ο νοικοκύρης δεν τα ξέρει ο μουσαφίρης, όπως σωστά παρατηρεί ο πολύπαθος λαός μας. Μια υπενθύμιση ποτέ δεν βλάπτει, καλό κάνει, ζημιά ποτέ,

Όλα τα παραπάνω είναι γνωστά και σε λεπτομέρειες. Καμιά φορά έχουμε την κακή συνήθεια να θέλουμε απ' τους άλλους, αυτό που δεν κάναμε εμείς οι ίδιοι για το σπίτι μας. Αυτό δεν είναι άλλο από το ενδιαφέρον, η φροντίδα, η έγνοια!

Συνέχεια από την σελίδα 4

τσουρνάει νερό, τσουρνάει αφρό, τσουρνάει μαργαριτάρι. Τα πολυτρίχια στολιστή, τα βάτα σκεπασμένη, να την ακούσης συντυχιά και ναν την ευρης χάρη!

Δεν είδα ενόρτο ζυπνητός, δεν έχω πάθει κρούση: Μια βλαχοπούλα γδύθηκε την άσπρη πουκαμιά και μπήκε κάτω απ' τον αφρό τα κάλλη της να λούση ... Την είδα - κόλπος μ' έπιασε και ζάλη ποταμίσια!

17

Απόψε τ' άστρα είναι πολλά κ' η ζήλεια μου μεγάλη κατάλακα ξαπλώνομαι και τα κοιτώ ένα - ένα για να διαλέξω αλάθευτα με το χρυσό μου κιάλι εκείνο τ' αστρί το λαμπρό που θα ταίριαζ' εμένα.

Δεν θέλω να 'χη θάλασσες, δε θέλω κάμπους να 'χη, μον' θέλω να 'χη όλο βουνά, και λόγγους, και λιβάδια. Θα στήσω το τσαντίρι μου στην πιο ψηλή τουρ άχη να τσοπανεύω τους αετούς που θα περνάν κοιπάδια!

18

Αγαπημένη μου ερμηιά, μοναξιά μου μεγάλη, με τι σεβνά σε χαίρομαι, με τι καημό σε βόσκω! Στο λόγγο πηγαινόερχομαι τη μια μεριά την άλλη, κι ολούθε ανθόμειλ τραγιά, κι ολούθε αρμέγω μόσχο.

Χουχτάω, απόκρο δέχομαι την κρίση μου την ίδια κυλάω κοτρώνια στο γκρεμό, θαρρώ μαζί τους πέφτω γητεύω τ' άγρια πετεινά, μαυλίζω τ' άγρια γίδια, κρυφαναμμένων το Θεό και τη χαρά του κλέφτω!

19

Μικρό που είναι το Νικόκαστρο, μεγάλο που φαντάζει το Μάη το μήνα πόρχονται ξεκαλοκαίριο οι βλάχοι! Ποιός τραγουδεί, ποιός ντουφεκά, ποιός σκούζει, ποιός χουγιάζει, λες πανηγύρι γίνεται, λες γάμος, λες αμάχη!

Γίδια βοσκάν στ' ανάπλαγο και πρόβατα στις βάθες περνάν οι φίλοι ψένουμε ζυγούρια και μηλιόρια, ερνάει κ' ένας φυγόδικος με τα φυσέκια αρμάδες, μάρμαρα δευτερογενή διαλεί και ψένει αχώρια ...

20

Αν αργά να 'ρθω, Κολοβέ, σταυραδεργέ Λεωνίδα, μην πης πως και σου χάρισα τ' αρνί που μόχαις τάξει! Σα ράξω από την ξενιτιά κ' εδώ καλή πατρίδα στείλε το γιο σ' το Θόδωρο στις Βάθες ναν το σφάξει.

Ρουπάκι ρίξε καταγής και στρώσε απάνω φτέρη, να κάτω σταυροποδιάστ' εσείς αράδα - αράδα... Κοιτίδια πέτα το ψητό να πιάσω με το χέρι, να φάω πως τρώγαν οι παλιοί, να νιώσω νοστιμάδα!

21

Το είδα να τρέχη στον πλατό σα ζακαδάκι όπου 'ναι τ' άσπρο μαντίλι αρμένιζε με τα ξανά κοιτάδια ... Κοιτάζω πίσω του να ιδώ σαν ποιοί το κυνηγούσε: της νιότης βλέπω τις χαρές, της τρέλας τα παιχνίδια!

Του δέντρου τ' ανεμόδαρμα, του ποταμού το κύμα ναν τα κοιπές είναι όμορφα, να εγώ είδα το πιο όμορφο: καθώς μπροστά μου διάβηκε με το κορμάκι χύμα, είδα της γης το ανάσασμα στου κορπιού τον κόρφο!

22

Κοντοζυγώνει τ' Αϊ - Γιαννιού κινάει ο Μπάριμπα - Πάνος στο Μοναστήρι ν' ανεβή και τα κελλά να φιάσει. Παραμονή κι ανήμερα κοσμάκης νυχτοπλάνος αναπορεύεται το Σκα τη χάρη Του να φιάσει.

Στα λόγγια τον ανήφορο κι ανάκρεμα στις σάρες άλλος λασάκι κουβαλεί κι άλλος λαμπάδα μπόι... Κανείς μη λείψη απ' τη γιορτή, κουμπάροι και κουμπάρες- θα είναι ο Δεσπότης λειτουργός, σωρὸς παπαδολλό!

Ο ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πολλές και λίαν επιτυχείς, οι εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας από την αρχή του έτους 2002 έως και την 1 Μαρτίου 2002. Συγκεκριμένα πραγματοποιήθηκαν οι παρακάτω εκδηλώσεις μας:

1. Στις 11-1-2002, πραγματοποιήθηκε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, για τα παιδικά χορευτικά μας τμήματα. Ο τυχερός του νομίσματος κέρδισε ένα υπέροχο βιβλίο.

2. Στις 12-1-2002, πραγματοποιήθηκε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, για το χορευτικό τμήμα των Ενηλίκων και για τα χορευτικά τμήματα εμφανίσεων. Ο τυχερός του νομίσματος κέρδισε ένα χρήσιμο βιβλίο.

3. Στις 20-1-2002, και μετά τη θεία λειτουργία, έγινε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας στην πλατεία των Καλαρρυτιών και για τους μόνιμους κατοίκους του. Την πίτα ευλόγησε ο Αιδεσιμότατος Ιερέας του χωριού μας κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΑΤΣΗΣ** και τίμησαν με την παρουσία τους ο **Πρόεδρος της Κοινότητας, Κοινοτικοί και Εκκλησιαστικοί Σύμβουλοι** και πολλοί Καλαρρυτιώτες, από τα Γιάννενα, την Άρτα και τη Θεσπρωτία. Στους μόνιμους κατοίκους προσφέρθηκαν και γλυκά, η δε τυχερή του νομίσματος κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗ** του **ΓΡΗΓ.** κέρδισε ένα ωραίο και χρήσιμο δώρο.

Ομάδα χορευτών του Συνδέσμου μας, μετά την παρέλαση της 21ης Φεβρουαρίου 2002, για τα ελευθέρια της πόλης των Ιωαννίνων

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου μας συνοδευόμενος από χορεύτριες του Ομίλου μας και κατευθύνεται προς το ηρώο των πεσόντων

4. Την Κυριακή 3-2-2002 πραγματοποιήθηκε στα γραφεία μας (Λαμποβιάδη 3), η ετήσια απολογιστική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας. Παρουσία πολλών συμπατριωτών μας που είχαν κατακλύσει κυριολεκτικά την αίθουσα τελετών του Συνδέσμου, ο Πρόεδρος μας κ. **ΚΩΝ/ΝΟΣ Β. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ** έκανε τον πλούσιο απολογισμό του Συνδέσμου, για το 2001, τον οποίο η Γενική Συνέλευση **ενέκρινε ομόφωνα**. Μετά από εποικοδομητική συζήτηση μεταξύ

των μελών για διάφορα θέματα του χωριού και του Συνδέσμου, πραγματοποιήθηκε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας. Τυχερή του νομίσματος ανεδείχθη η εξαιρετική συμπατριώτισσά μας κ. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΙΖΟΥ**, που κέρδισε μια πολλή όμορφη εικόνα.

5. Την 21-2-2002 ημέρα των ελευθερίων της πόλεως των Ιωαννίνων, μετά από πέντε (5) αιώνες Τουρκικής σκλαβιάς 120 χορευτές των Παιδικών Τμημάτων και των Τμημάτων εμφανίσεων του Λαογραφικού και Χορευτι-

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥ ΣΥ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

κού μας Ομίλου, τιμώντας την τοπική επέτειο, πραγματοποιήσαν παρέλαση ενώπιον του **Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Αρχών του Νομού**. Οι χορευτές μας εντυπωσίασαν, όλους, τόσο με την λεβεντιά τους όσο και τις ωραίες στολές που φορούσαν. Την παραμονή της Επετείου ο Πρόεδρος του Συνδέσμου μας κ. **ΚΩΝ/ΝΟΣ Β. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ** συνοδευόμενος από τις χορεύτριες του Ομίλου μας **Αγλαΐα Π. Ζέρβα** και **Ελένη Θ. Γκογκάκη** κατέθεσε δάφνινο στέφανι στο Ηρώο των πεσόντων της πόλεως.

6. Την 1 Μαρτίου 2002, πραγμα-

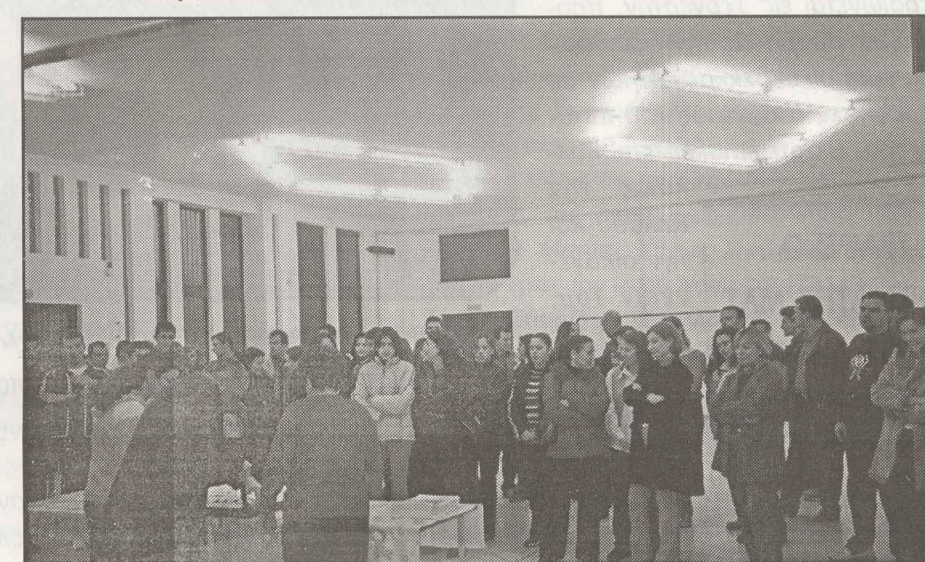
τοποιήθηκε στο Κέντρο «**ΛΙΜΝΟ-ΠΟΥΛΑ**» ο χορός του Συνδέσμου μας. Ο χορός ο οποίος έγινε μετά από πολλά χρόνια, σημείωσε εντυπωσιακή επιτυχία και τον τίμησαν με την παρουσία τους πάνω από 150 Καλαρρυτιώτες και φίλοι του χωριού μας, οι οποίοι γλέντησαν με την ψυχή τους και με ανεπανάληπτο κέφι μέχρι και την 4η πρωινή ώρα. Σε σύντομη προσλαλιά του ο **Πρόεδρος του Συνδέσμου μας** αφού τόνισε την **αξία και σημασία** αυτών των εκδηλώσεων απηύθυνε θερμές ευχές σ' όλους.

20-1-2002: Κοπή πίτας στην πλατεία των Καλαρρυτιών

11-1-2002: Κοπή πίτας στα παιδικά μας τμήματα παρουσία 100 και πλέον παιδιών και πολλών γονέων

12-1-2002: Κοπή πίτας στους χορευτές των τμημάτων εμφανίσεων

ΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ ΤΗΝ 1η ΜΑΡΤΙΟΥ 2002

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝ. ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ

➤ Βιογραφική Περίληψις αυτού (1770-1836)

Β' Μερους

(Διατρεφείται η γλώσσα
που χρησιμοποιεί
ο συγγραφέας)

Σω 1806 επιστρέφει εκ νέου εις την γενέθλιον αυτού Κωμόπολιν, και με την αφίξιν του πληροφορείται τον θάνατον του εν Τεργέστη αυτοαδέλφου του Χριστοδούλου. Εξ αιτίας του θλιβερού τούτου γεγονότος, αποχαιρετίζει την οικογένειάν του, και απέρχεται εις Αγκώνα και εν συνεχεία διεκπεραιώνεται εις Τεργέστην, προκειμένου να προβή εις την εκκαθάρισιν των εμπορικών εκκρεμοτήτων ως εδημιούργησεν ο θάνατος του αυτοαδέλφου του. Έκτοτε επισκέπτεται πολ-

λάκις την Ελλάδα και την οικογένειάν του, και από του έτους 1816, οριστικοποιείται η διαμονή του εις Αγκώνα, μέχρι της τελευταίας του βίου του.

Ότε κατά την γενική εξέγερσιν του Έθνους το 1821, οι κάτοικοι της Ηπείρου, δράξαντες προθύμως τα όπλα, έτρεξαν να συναγωνισθούν με τους λοιπούς αδελφούς των εις τον υπέρ ελευθερίας ιερών αγώνα, αι κωμπούλεις Συράκου και Καλαρρυτιών δεν έλειψαν να επαναστατήσουν κατά των Τούρκων αρχηγού των Ιωάννου Κωλέττη και Γεωργίου Τουρτούρη. Αλλά ο στρατηγός Ιωάννης Ράγκος αναδεχθείς την υπεράσπισιν των κωμπούλων εκείνων, δεν ηδυνήθη ν' ανθέξη εις τον πολυάριθμον σμήνος των Τούρκων, οι οποίοι εισελθόντες σχεδόν αμαχητί εις τας κωμπούλεις κατέκαυσαν και ερήμωσαν αυτάς, σφάζαντες όσους αδυνάτους δεν ηδυνήθησαν δια της φυγής να σωθούν. Απέναντι τούτου αιματοχυσίας και της ζωής η αξία είχε εκπίσει εις την κοινήν εκτίμησιν, οι δυστυχείς Καλαρρυτιώται απωλέσαντες πατρίδα και κεφάλαια και με πλάνητες πόδες έφθασαν να τους δεχθή εις κατάστασιν πτωχείας, η Κέρκυρα, η Ζάκυνθος, η Χαλκίς, αι Πάτραι, αι Αθήναι και άλλοι εισδύον εις πινας λαμπράς πόλεις της Ευρώπης.

Ο πενθερός του Γεώργιος Παράσχος και η σύζυγός του έπεσαν υπό την μάχαιραν των εχθρών, εναποσέσαντες την αιματώδη κεφαλήν αυτού εις την ποδιάν της δυστυχούς συζύγου. Αι οικίαι του Γεωργίου Δουρούτη και άπασα η κινητή και ακίνητος περιουσία, ηρπάγει και κατεκεί και μόνον το μέγαρον του πενθερού του Γεωργίου Παράσχος που είχαν και πέτρινην

Ο αείμνηστος συμπατριώτης μας ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΕΛΕΒΕΤΗΣ στην Οδονσό της Ρωσίας μπροστά από το σπίτι της ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, όταν επισκέφτηκε την Ιστορική πόλη. Δεν αξίζει αυτό το ιστορικό σπίτι των πρωτεργατών της ελευθερίας μας, να προσεχθεί από την Ελληνική Πολιτεία, για να μην παρουσιάζει την εικόνα της εγκατάλειψης;

στέγην δισώθη. Ο εκ Νεγάδων του Ζαγορίου Κων/νος Τσαλίκης, επισκευθείς κατ' Απρίλιον 1872 την κωμόπολιν των Καλαρρυτιών, δακρυρροών επί των ερειπίων της εις θέσιν Σοπιέσα οικίας του Γ. Δουρούτη, εγένετο κομιστής τριγωνικής πέτρας προς τον εν Αθήναις υιόν του Αθανάσιον Δουρούτη.

Η σύζυγος του Γεωργίου μετά του πενταετούς υιου της Αθανασίου, κατέφυγον εις το ιδιόκτητον μοναστήριον Κερίνα ονομαζόμενον, φέρουσα τας κλείδας, καθ' όσον ήλπιζον να επανέλθουν εις τας οικίας των. Αλλά ιδόντες την καταστροφήν της κωμπούλεως, κατέφυγον εις το όρος και μετά πορείαν 40 ημερών από βουνού εις βουνόν ανυπόδητοι και Οδόσειαν παθημάτων, διεσώθησαν ασφαλείς εις Μεσολόγγιον.

Γεωργιος μαθών την καταστροφήν ταύτην, απέστειλεν εξ' Αγκώνος ιδιόκτητον πλοίον προς ανεύρεσιν της οικογένειάς του, η οποία κατέφυγεν εις Κέρκυραν, όπου ο φίλος του Σπυριδών Δαμασκηνός την εδέχθη ευμενώς, την ενέδυσεν και την περιέβαλεν ως καλός φίλος και αδελφός και με ίδιον πλοίον την απέστειλεν εις Αγκώνα, και του παρέδωκε τας κλείδας, αλλά όπ οι Τούρκοι κατέκαυσαν τα πάντα και διεσώθησαν εκ θαύματος.

Ο Γεώργιος Δουρούτης απώλεσε άπασαν την περιουσίαν του όχι μόνον εις Καλαρρύτας, αλλά και εις Ιωάννιν, όπου είχαν εμπορικών κατάστημα με τον γαμβρόν του Αθανάσιον Σγου-

ρόν. Ο τελευταίος ενεκλείσθη εις τας φυλακάς του Αλή Πασά, λόγω οικονομικών διαφορών προκυψάντων μετά τον θάνατον της συζύγου του Μαρίας. Ο Αλής απέστειλεν εις Λιβόρνο τον Γεώργιον δια να προμηθεύση με πυρίτιδα και όπλα τον στρατον του και σκοπίμως αρνήσας και ευτυχώς μη προσφθάσας τον Αλή Πασά, παρέδωκεν τα δύο μεγάλα φορτία εις τους εν Ρενιάσσα, ήρωας Σουλιώτας, οιπινες ωφελούμενοι εξ' αυτών των εφοδίων, επιχείρησαν τας πρώτας κατά του εχθρού προσβολάς με μεγίστην επιτυχίαν.

Κατά το 1821 ο Γεώργιος μετά των εν Αγκώνι διαμενόντων Κ. Μπαχαρά και Δ. Αλεξάκη, εναύλωσαν δι' ίδιων εξόδων και απέστειλαν εις Μεσολόγγιον 120 Έλληνες. Όταν δε η Επτάνησος δεν εδέχετο τας προσφυγούσας οικογενείας εξ' Ηπείρου, Πελοποννήσου και Χίου, εις Αγκώνα κατέφυγον και όχι μόνον έγιναν δεκτοί, αλλά και τους απόρους εβοήθησαν. Τα βοηθήματα εν τούτοις καταυθάνουν πανταχόθεν και η φιλανθρωπία λαμβάνει μεγάλας διαστάσεις. Κατόπιν αυτού, θεωρούντες ότι η πτωχή Κοινότης του Αγκώνος δεν θα ηδύνατο να περιβάλει και νέαν συρροήν πτωχών Ελλήνων εκτός των φυγάδων, κατέφυγον εις την βοήθειαν της εκεί Κυβερνήσεως.

Δι της φιλανθρώπου μεσιτείας του τότε Διοικητικού Αγκώνος ΑΝΤ. ΒΕΝΒΕΝΟΥΤΙ, τον οποίον γονυπετών ικέτευσεν ο Γεώργιος κατώρθωσαν να πείσουν τον Πάπα

Πίον Ζ', όστις εις την περίστασιν ταύτην καίτοι θρησκευτικώς πολέμιος των Ελλήνων, ενεθυμήθη ότι είναι Χριστιανός, και δια του Γενικού Γραμματέως του Καρδινάλιου Κονσάαβη, έδοκε εντολή και εσχηματίσθη προς τούτο Επιτροπή. Υπό την επιστασίαν του τότε Αστυνόμου ΒΕΝΒΕΝΟΥΤΙ, του Γεωργίου Δουρούτη και του τότε Δημάρχου Αγκώνος GONFOLONERE, κατεγράφησαν άπαντες οι πρόσφυγες και εις τους απόρους εχορηγήθη μηνιαίον σιτηρέσιον προς τους δυστυχείς Έλληνες. Η Παπική Κυβέρνησις δια πολύν καιρόν εχορήγη εις τους δυστυχείς πρόσφυγας τρεις χιλιάδας διστηλα μηνιαίως.

Όταν αι φιλελληνικάι Εταιρίαι του Λονδίνου, επληροφόρηθησαν παρά του Άγγλου Εδμόνδου Βλάκερ, πληροφορηθέντος και αυτού εις Αγκώνα παρά του Γεωργίου, περί της αθλίας καταστάσεως των εν Αγκώνι προσφύγων Ελλήνων, έστειλαν ικανάς χρηματικές βοηθείας, μέλος της Επιτροπής ήτις επεφορτίσθη την φροντίδα της διανομής ήτο και ο Γεώργιος. Είς τον Εδ. Βλάκερ πολλήν οφείλει η Ελλάς ευγνωμοσύνην δια των ένθερμων αυτού φιλελληνισμών. Επίσης όσα πλοία, είτε Ελληνικά, είτε ναυλωμένα και συστημένα εις τον εμπορικών οίκον του Γεωργίου, είτε φιλικά, ανεχωρούν δια την Ελλάδα, υποχρεούνται από τον Γεώργιον να δέχωνται και επιβάτας Έλληνες άνευ εξόδων.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Λάδι στο Λυχνάρι

Για την εφημερίδα «Κ.Ν.»

- Δέκα (10 Ευρώ), ο κ. ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ, εκπαιδευτικός, που διαμένει στα Ιωάννινα.
- Δεκαπέντε (15 Ευρώ), η κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Θ. ΠΑΤΟΥΝΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα.
- Είκοσι πέντε (25 Ευρώ), η κ. ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΠΡΙΑΚΟΥ, που διαμένει στην Αθήνα.
- Δεκαπέντε (15 Ευρώ) η κ. ΚΩΝ/ΝΑ ΓΚΟΥΜΑ - ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ, που διαμένει στη Βέροια.
- Δεκαπέντε (15 Ευρώ), ο κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΚΟΥΜΑΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα.
- Τριάντα (30 Ευρώ) η κ. ΜΑΡΙΑ ΓΚΑΡΤΖΟΝΙΚΑ, που διαμένει στα Ιωάννινα.
- Δέκα (10 Ευρώ), η κ. ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΤΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα.
- Δέκα (10 Ευρώ) ο κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΣΑΒΙΔΗΣ, θεολόγος, που διαμένει στην Καλαμάτα.
- Εξήντα επτά (67 Ευρώ) ο κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥΝΤΑΣ, Ιατρός, που διαμένει στο Τορόντο του Καναδά.
- Εξήνα (60 Ευρώ), ανώνυμος συμπατριώτης μας που διαμένει στην Αθήνα.
Επίσης κατά την τακτική απολογιστική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας στις 3 Φεβρουαρίου 2002 ενίσχυσαν την προσπάθεια έκδοσης της εφημερίδας μας, με διάφορα ποσά και οι παρακάτω εκλεκτοί συμπατριώτες μας και μέλη του Συνδέσμου μας.
- Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΝΘΟΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΠΟΛΑΝΟΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΙΣΔΑΚΗ - ΧΟΥΛΙΑΡΑ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΙΖΟΥ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΙΖΟΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΛΕΠΕΝΙΩΤΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΕΤΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΣΟΦΙΑ ΜΑΡΕΤΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΚΟΓΚΑΚΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΛΕΠΕΝΙΩΤΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΕΤΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΣΟΦΙΑ ΜΑΡΕΤΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΚΟΓΚΑΚΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΟΓΚΑΚΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα

- Ο κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΗΛΙΑΣ ΣΑΚΑΒΙΤΣΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΕΛΕΜΕΖΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΕΛΕΝΗ ΛΩΛΑ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΟΛΑΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΜΑΡΙΑ ΤΣΟΛΑ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΤΖΑΒΙΝΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΕΤΗ - ΤΟΥΛΟΥΠΗ, που διαμένει στην Παραμυθιά
- Ο κ. ΗΛΙΑΣ ΓΚΟΓΚΑΚΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ, που διαμένει στην Αρτα
- Η κ. ΓΚΟΛΦΩ ΚΡΑΝΙΩΤΗ του Γ., που διαμένει στην Αρτα
- Η κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΖΑΛΑΒΡΑ, που διαμένει στην Θεσσαλονίκη
- Ο κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΕΛΕΒΕΤΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΗΤΡΟΓΙΩΡΓΟΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΕΤΗΣ, που διαμένει στην Παραμυθιά
- Ο κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΡΕΤΗΣ, που διαμένει στην Παραμυθιά
- Η κ. ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΠΑΧΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΑΧΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΧΑΤΖΗΓΑΠΟΓΛΟΥ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΛΙΑΝΑ ΓΡΑΒΑΝΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΑΚΗΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Ο κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΕΡΒΑΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα
- Η κ. ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΡΓΙΑΝΝΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ
- Η κ. ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΛΥΒΑΚΗ - ΤΣΟΛΑ σύζυγος του κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΣΟΛΑ, γέννησε αγοράκι στο Ρέθυμνο Κρήτης.
Ο Σύνδεσμός μας εύχεται στο νεογέννητο να ζήσει ευτυχισμένο και χαρούμενο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ
- Ο κ. ΠΑΥΛΟΣ ΓΚΑΤΖΟΓΙΑΣ και η σύζυγός του ΜΑΡΙΑ βάπτισαν το αγοράκι τους στην Ξάνθη. Το όνομα αυτού ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει τους πανευτυχείς γονείς και εύχεται στο μικρό ΑΓΓΕΛΟ κάθε χαρά και ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ
- Ο αείμνηστος ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ, ετών 76 στα Ιωάννινα.
Ο Σύνδεσμός μας απευθύνει συλλυπητήρια στους οικείους του και τους συγγενείς του και εύχεται, όπως το χόμα που τον σκέπασε να είναι ελαφρύ και η μνήμη του αιώνια.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΝ

ΑΘΗΝΑ 18-2-2002

Αγαπητοί συμπατριώτες,
Σας γνωστοποιούμε ότι στις αρχαιρεσίες που έγιναν στις 10 Φεβρουαρίου 2002 το νέο Δ.Σ. του συλλόγου (των εν Αττική Καλαρρυτιών) έχει ως εξής:
Πρόεδρος: Φασούλας Σπύρος
Αντιπρόεδρος: Βογιάρης Απόστολος
Ταμίας: Ζαφειρίου Ελένη
Γραμματέας: Ζαγκλής Δημήτρης
Μέλη: Σακουλά Κική, Κωνσταντίνου Ιωάννα, Φασούλα Ευαγγελία

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΦΑΣΟΥΛΑΣ
Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΖΑΓΚΛΗΣ
Ο Σύνδεσμός μας, συγχαίρει θερμά τον Πρόεδρο και τα μέλη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου και εύχεται καλή επιτυχία στο έργο τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΣ

Γεννήθηκε στους Καλαρρύτες της Ηπείρου στα τέλη του 18ου ή τις αρχές του 19ου αιώνα, σύμφωνα με μία εκδοχή το 1808. Καταγόταν από οικογένεια χρυσοχών και έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στην Κέρκυρα. Σπούδασε στην Καλλιτεχνική Σχολή της Ιονίου Ακαδημίας, πιθανότατα με δάσκαλο τον Παύλο Προσαλέντη. Είναι γνωστές τέσσερις χαλκογραφίες του που εικονίζουν τον Λόρδο Βύρωνα, τον Ιωάννη Καποδίστρια, τον Γεώργιο Καραϊσκάκη και τον βασιλιά της Βρετανίας Γεώργιο Δ', γεγονός που τον συγκαταλέγει στους πρώτους Έλληνες χαράκτες μαζί με τον Παύλο Προσαλέντη, τον Γεράσιμο Πιπζιάνο και τον Αντώνιο Βίλλα, που εκτέλεσαν κοσμικά έργα. Εξέδωσε δύο βιβλία, το 1827 το "Η Καινή Διαθήκη του Κυρίου και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, δίγλωττος, τούτέστι γρακτική και αλβανική" και το 1830 το "Ιστορία της Παλαιάς Ελλάδος". Πέθανε στην Κέρκυρα μετά το 1842, ενώ έχει προταθεί ως χρονολογία θανάτου του και το 1886.

Από το βιβλίο ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ ΧΑΡΑΚΤΕΣ 19-20ος αιώνας της Δημοτικής Πινakoθήκης Κέρκυρας. Μεταφορά από τον εκλεκτό συμπατριώτη μας κ. Βαγγέλη Μπακαγιάννη.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Α' Από το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Καλαρρυτιών, ανακοινώνεται ότι συνεχίστηκαν οι παρακάτω προσφορές και κατά το 2/μηνιο ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2002, ήτοι:

1. Η κ. Αγγελική Σωτ. Δογορίτη, από Ιωάννινα, χρηματικό ποσό, στη μνήμη του συζύγου της και των αδελφών της, για τις ανάγκες του Ιερού Ναού (1-2-2002).
2. Η οικογένεια Σοφίας και Τάσου Τσιπλακίδη, από Αθήνα, χρηματικό ποσό, αντί τεφάνου, στη μνήμη Μαρίας Χήρας Σωτηρίου Μπακαγιάννη, για τις ανάγκες Ιερού Ναού (10-2-2002).
3. Η οικογένεια Λίτσας και Ιορδάνη Ιορδανοπούλου, από Αθήνα, χρηματικό ποσό, αντί στεφάνου, στη μνήμη Μαρίας Χήρας Σωτηρίου Μπακαγιάννη, για τις ανάγκες του Ιερού Ναού (10-2-2002).
4. Η κ. Γεωργία Ιορδανοπούλου, από Αθήνα, χρηματικό ποσό, αντί στεφάνου, στη μνήμη Μαρίας Χήρας Σωτηρίου Μπακαγιάννη, για τις ανάγκες του Ιερού Ναού (10-2-2002).
5. Ο θ. κ.κ. Έλσα και Μπάμπης Τσεκούρας, από Αθήνα, χρηματικό ποσό αντί στεφάνου, στη μνήμη Μαρίας Χήρας Σωτηρίου Μπακαγιάννη, για τις ανάγκες του Ιερού Ναού (10-2-2002).
6. Η κ. Έλσα Εμμανουηλίδου και ο κ. Διονύσης Γουσέπης, από Αθήνα, χρηματικό ποσό, αντί τεφάνου στη μνήμη Μαρίας Χήρας Σωτηρίου Μπακαγιάννη, για τις ανάγκες του Ιερού Ναού (10-2-2002).
7. Ο κ. Σπυρίδων Μπελλιάλης, από Λάρισα, χρηματικό ποσό, για τις ανάγκες του Ιερού Ναού (17-2-2002).

Β' Οι αδελφές Μαρίνα και Όλγα Δημητρίου Βογιάρου, που διαμένουν στην Αθήνα, με διαθήκη τους, το έτος 1992, διέθεσαν για τις ανάγκες του Ιερού Ναού, όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία που βρίσκονται στους Καλαρρύτες. Ήτοι: Μια οικία, εντός του οικισμού μετά οικοπέδου, που κατέρευσε και ένα αγρό στην κτηματική περιοχή «Λειβάδι». Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο άρχισε τις διαδικασίες αποδοχής κληρονομιάς. Γ' Με απόφαση της Ιεράς Μητροπόλεως Αρτης εγκρίθηκε η παραμονή, για τρίτη 3/ετία, του αυτού Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, ήτοι των Κ.Κ. Δημητρίου Μπισδόκη, Αλεξάνδρου Γεροδήμου, Κων/νου Μπακαγιάννη και Πέτρου Αρλέτου (για τα έτη 2002-2003-2004) το οποίο υπάσχεται ότι θα συνεχίσει το έργο του, με τον ίδιο ζήλο, ενδιφέρον, δύναμη και αποφασιστικότητα, αλλά πάντα με την συμπαράσταση όλων των συμπατριωτών μας.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Γεώργιος Καραϊσκάκης, Π. 1828-30 Χαλκογραφία 34Χ24 cm.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Με ομόφωνη απόφασή του το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ιωαννίνων στηρίζει τον αγώνα των τριών Κοινοτήτων «Καλαρρυτών - Ματσουκίου - Συρράκου», προκειμένου να αποφευχθεί η κατασκευή φραγμάτων στον ποταμό Καλαρρυτικό και να αποक्रουσθεί η προσπάθεια διάφορων Εταιρειών να φραγματοποιήσουν την περιοχή των Δυτικών Τζουμέρκων. Όπως δήλωσε μάλιστα ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΜΠΑΛΑΣ στις 17 Απριλίου 2002, που εκδίδονται στο ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ οι Πρόσφυγες των τριών Κοινοτήτων, θα μεταβεί και ο ίδιος εκεί, για να υποστηρίξει το δίκαιο αίτημά τους. Η απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου και η δήλωση του κ. Νομάρχη, ικανοποίησαν τις τοπικές κοινωνίες, που από την αρχή είχαν ταχθεί, εναντίων των φραγμάτων, σ' αυτή την πανέμορφη περιοχή.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ Α.Ε. έχει τους παρακάτω σκοπούς, καθώς αυτοί αναγράφονται στο άρθρο 3 του Καταστατικού της.

α) Η εν γένει τουριστική ανάπτυξη των Καλαρρυτών Νομού Ιωαννίνων.

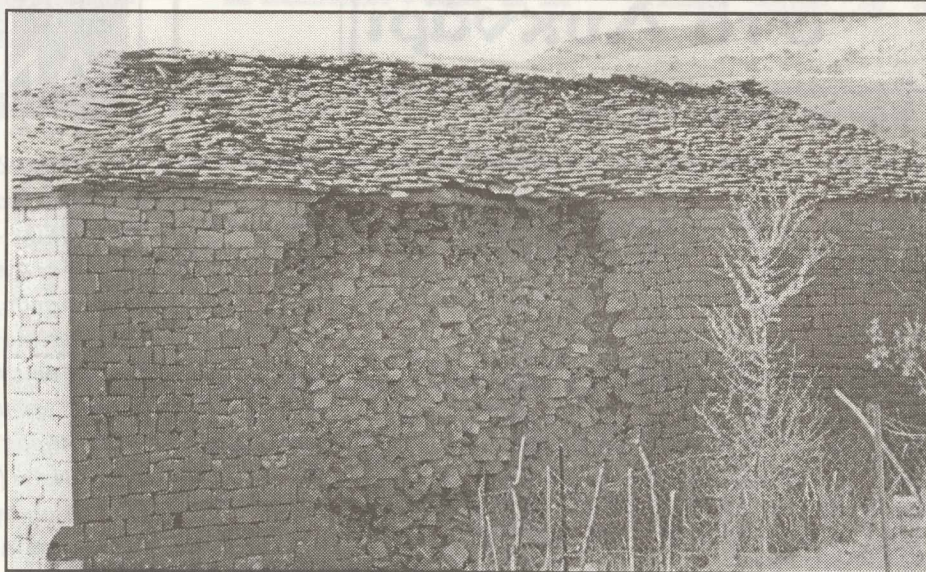
β) Η ίδρυση και λειτουργία εργαστηρίου, εκθετηρίου και Μουσείου παραδοσιακής αργυροχρυσοχοΐας.

γ) Η ίδρυση και λειτουργία Τυροκομείου.

δ) Η ανάπτυξη της παραδοσιακής υφαντικής.

ε) Η ανάπτυξη και διατήρηση των ιδιαίτερων πολιτιστικών και παραδοσιακών χαρακτηριστικών της Κοινότητας Καλαρρυτών του Νομού Ιωαννίνων και

στ) Η ίδρυση και εκμετάλλευση πάσης άλλης επιχείρησης ομοειδούς ή όχι προς τα ανωτέρω αντικείμενα εργασιών.

ΚΑΣΑΡΕΙΑ Ο τοίχος κατέρρευσε και είναι έτοιμη και η στέγη

Αν είδατε τίποτε, απ' όλα αυτά στους Καλαρρυτές από το 1995 που υπάρχει η Εταιρεία, αγαπητοί συμπατριώτες, να μας το πείτε να το μάθουμε κι εμείς. Όσον αφορά τώρα στην παράγραφο ε) το χρέος της Εταιρείας για τη διατήρηση των παραδοσιακών χαρακτηριστικών της Κοινότητας βγείτε στους Καλαρρυτές και αντίκρυστε τσίγκους, τσιμεντόλιθους, κόκκινα κεραμίδια, σκουπίδια στις λαγκαδιές κ.λ.π.

Όταν όμως γράφουμε αυτές τις αλήθειες, χωρίς πάθος εναντίον ουδενός, παίρνουμε γράμματα από μερικούς συμπατριώτες μας, που προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα ή ότι πρέπει να περιμένουμε τη δραστηριοποίηση της Εταιρείας μέχρι την άλλη ζωή!!!

Η απάντησή μας είναι μία. Όσοι δεν αντέχουν στην κριτική και το δημόσιο

έλεγχο, ας κάσουν στα σπία τους και ας περιοριστούν στα του οίκου τους. Η ενασχόληση με τα κοινά είναι ακριβόσπορ και κυρίως για ανθρώπους με αντοχές. Ας το πάρουν λοιπόν χαμπάρι, ότι ο Σύνδεσμός μας δεν πρόκειται να σταθεί ποτέ αδιάφορος στα προβλήματα των Καλαρρυτών, προκειμένου να μη ταράξει τα στατούμενα νερά και να τα έχει καλά με όλους. Και ενώ γράφονται οι γραμμές αυτές, αγαπητοί συμπατριώτες, κατέρρευσε ένας τοίχος της ιστορικής ΚΑΣΑΡΕΙΑΣ, που είναι κτίριο της Εταιρείας, όπως φαίνεται στην παραπάνω φωτογραφία.

Επιτέλους απέκτησαν τουριστικό οδηγό οι Δήμοι Κατανοχωρίων, Πραμάντων και Τζουμέρκων καθώς και οι Κοινότητες Καλαρρυτών, Ματσουκίου και Συρράκου. Ο

Τουριστικός οδηγός συνοδεύεται και από αφίσες, των διαφόρων περιοχών. Η τουριστική όμως προβολή δεν είναι θέμα μόνο των Δημάρχων και των Κοινοταρχών, αλλά και των Πολιτιστικών Συλλόγων, που πολλές φορές ταξιδεύουν στο εσωτερικό της χώρας μας και στο εξωτερικό προβάλλοντας όχι μόνο την ιδιαίτερα τους πατρίδα αλλά και τη χώρα μας. Στο γραφείο του Συνδέσμου μας δεν έφτασαν ακόμη τα έντυπα αυτά, κ. Πρόεδρε της Κοινότητας. Μήπως αποθηκεύτηκαν σε κάποιο γραφείο και δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για το σκοπό που εξεδόθησαν;

Αρκετοί συμπατριώτες μας μας ερωτούν για το «ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΜΠΑΪΚΟΥΣΗ». Από τα έσοδα του Κληροδοτήματος αυτού, που ανήκε στην Κοινότητά μας, προικοδοτούσαν άπορα κορίτσια του χωριού μας. Οι πληροφορίες μας λένε, ότι το Κληροδοτήμα αυτό πουλήθηκε στο παρελθόν και δεν γνωρίζουμε αν ακολουθήθηκαν οι νόμιμες διαδικασίες. Ας μας πληροφορήσει η Κοινοτική Αρχή από το αρχείο της, για να ενημερωθούν οι συμπατριώτες μας, αν και η σημερινή Κοινοτική Αρχή δεν έχει καμιά ευθύνη για το θέμα αυτό.

Αρχισαν και πάλι τα προβλήματα στο δρόμο Πετροβουνίου - Καλαρρυτών και στη θέση «ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ». Στο σημείο αυτό ο δρόμος υποχωρεί λόγω των σαθρών πετρωμάτων και δημιουργούνται αρκετοί κίνδυνοι για τα διερχόμενα αυτοκίνητα. Επειδή πιστεύουμε, ότι το πρόβλημα δεν λύνεται με ημίμετρα, προτείνουμε στο σημείο αυτό, που επί δεκαετίες ολόκληρες, ταλαιπωρεί τους διερχόμενους, να κατασκευασθεί γέφυρα με δυνατά βάρη και σε μεγάλο βάθος, για να υπερκεραστεί δια παντός το επικίνδυνο σημείο.

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ούτε λίγες, ούτε ευκαταφρόνητες είναι οι ενέργειες του Συνδέσμου μας προς τις Αρμόδιες Αρχές, για σοβαρά προβλήματα του χωριού μας, που χρειάζονται λύση, για να μπορέσει να οδηγηθεί στην πρόοδο και την προκοπή. Συγκεκριμένα με το υπ' αριθ. πρωτ. 4/16-1-2001 έγγραφο προς τον κ. Νομάρχη Ιωαννίνων, ζήτησε «την άμεση διάνοιξη και διαμόρφωση μιας επικίνδυνης και κλειστής στροφής, 100 περίπου μέτρα, πριν από το ιστορικό μοναστήρι της Κηπίνας, προκειμένου να δοθεί η σχετική βατότητα, για τη διέλευση λεωφορείων».

Με το υπ' αριθ. πρωτ. 218/6-7-2001 προς τον Υπουργό Πολιτισμού κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟ ΒΕΝΙΖΕΛΟ, ζήτησε «Να ενισχύσει με ικανό χρηματικό ποσό το ιστορικό χωριό μας, για την άμεση επισκευή και αναστήλωση των παραδοσιακών κτισμάτων του και να εισηγηθεί αρμοδίως, για τη χορήγηση χαμηλοτόκων δανείων σ' όσους εκ των κατοίκων επιθυμούν να επισκευάσουν τα σπίτια τους».

Με το υπ' αριθ. πρωτ. 498/23-10-2001 προς τον κ. Νομάρχη Ιωαννίνων, ζήτησε να εντάξει στο πρόγραμμα βελτίωσης παλαιών ασφαλτοταπτήτων και την επαρχιακή οδό Πετροβουνίου - Καλαρρυτών, της οποίας η ασφάλτος σε πολλά σημεία έχει υποστεί σημαντικές ζημιές».

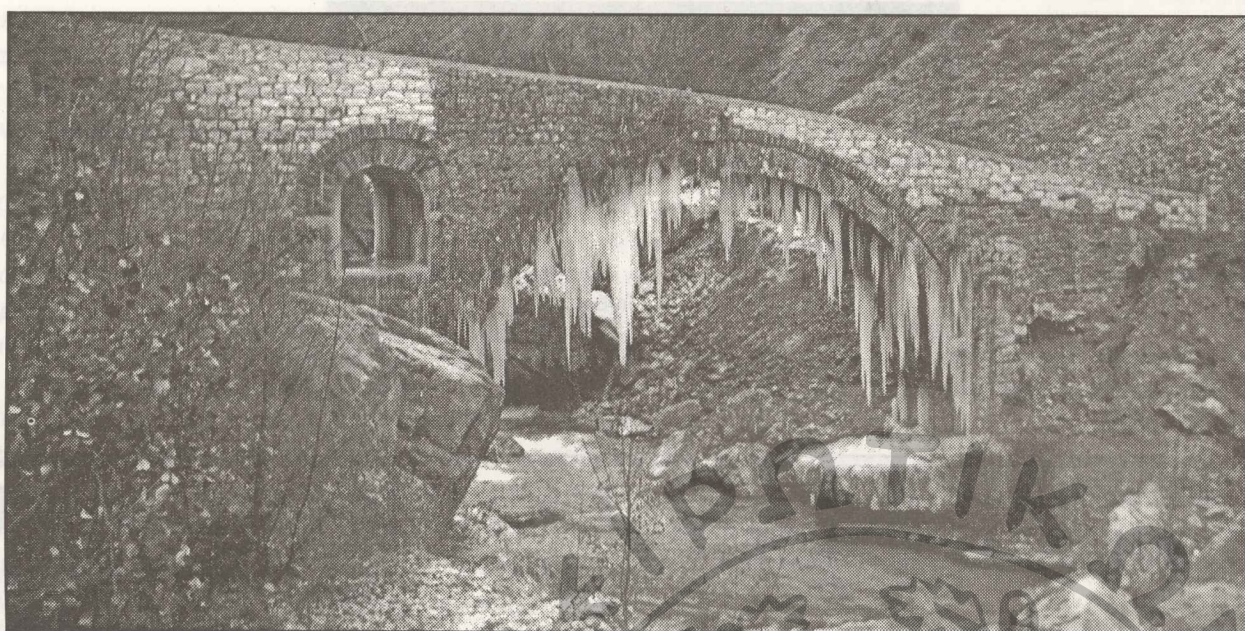
Τέλος στις 7-1-2002, ο Πρόεδρος π. Συνδέσμου μας κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ Β. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ, επισκέφτηκε τον κ. Νομάρχη Ιωαννίνων και του επέδωσε το υπ' αριθ. πρωτ. 2/7-1-2002 έγγραφο, που δημοσιεύεται παρακάτω και αφορά δέκα (10) προβλήματα του χωριού μας:

«Εντιμότατε κ. Νομάρχη δεχθείτε τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μας και τις πλέον θερμές ευχές μας για χαρούμενο, ειρηνικό και δημιουργικό το νέο έτος 2002.

Με την ευκαιρία αυτή τόσο σαν Πρόεδρος του Συνδέσμου όσο σαν Πρόεδρος του Φορέα Ανάπτυξης των Καλαρρυτών από τον Οκτώβριο του 2001, θέτω υπόψη σας ορισμένα προβλήματα του χωριού, που χρειάζεται να αντιμετωπισθούν, μέσα στα πλαίσια της ήπιας Τουριστικής Ανάπτυξης και χωρίς ζημιολύγες επεμβάσεις στο εκπληκτικής ομορφιάς φυσικό περιβάλλον της Περιοχής.

1. Διάνοιξη σ' ορισμένα σημεία, συντήρηση, επισκευή και ασφαλτόστρωση της οδού Καλαρρυτών - Μπαρού (Όρια Ηπείρου - Θεσσαλίας). Στο δρόμο αυτό, που περνά από πολύ όμορφες περιοχές των Νομών Ιωαννίνων και Τρικάλων, διακινούνται τόσο οι Καλαρρυτινοί Κτηνοτρόφοι και άλλοι συμπατριώτες μας που διαμένουν στη Θεσσαλία, όσο και εκατοντάδες ορειβάτες και φυσιολάτρες.

2. Διάνοιξη επικίνδυνης στροφής 100 μ. πριν από το Μοναστήρι της Κηπίνας, προκειμένου να διέρχονται λεωφορεία και να δοθεί επιτέλους βατότητα της οδού, από την Αρμόδια Υπηρεσία.

Η γέφυρα «ΦΙΛΟΥ» επί του «ΧΡΟΥΣΙΑ», παραποτάμου του Αράχθου με κρεμασμένους πάγους στο θόλο της στις 6 Ιανουαρίου 2002

ΦΩΤΟ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΓΚΟΓΚΑΚΗ

3. Τοποθέτηση δικτυωτού στους σαθρούς βράχους, προς της σήραγγας Κηπίνας, στο δρόμο Ιωαννίνων - Καλαρρυτών, για συγκράτηση των συνεχών κατολισθήσεων βράχων, λίαν επικίνδυνων για τους διερχόμενους.

4. Συμπλήρωση των μεταλλικών στηθαίων από τη γέφυρα Χρούσια μέχρι τους Καλαρρυτές (Υπάρχουν χωρίς στηθαία, αρκετά επικίνδυνα τμήματα).

5. Χρηματοδότηση τ. 10 έτος 2002 με το ποσό των 200.000.000 δραχμών, όπως ανακοινώθηκε, από το 3ο Κ.Π.Σ. και ένταξη στα υπό εκτέλεση έργα, του Κληροδοτήματος Κωσταδήμα, που ανήκει στην Αναπτυξιακή Εταιρεία Καλαρρυτών.

6. Συνέχιση των εργασιών βατότητας στο πεζοπορικό μονοπάτι Συρράκου - Καλαρρυτών και από την πλευρά των Καλαρρυτών, όπου δεν έγιναν οι δέουσες εργασίες, λόγω εξάντλησης της σχετικής πίστωσης.

7. Ανακαίνιση και βελτίωση των παρακάτω πεζοπορικών μονοπατιών:

α) Αγίου Γεωργίου Συρράκου - γέφυρας Κουϊάσα, επί του παραποτάμου του Αράχθου ΧΡΟΥΣΙΑ.

β) Γέφυρας Κουϊάσας - περιοχής Τσάλι κοντά στο Μοναστήρι

της Κηπίνας. Πρέπει να σημειωθεί, ότι τα μονοπάτια αυτά αν και είναι από τα ωραιότερα της Ηπείρου, έχουν κατακλυσθεί, από συστάδες δέντρων και θάμνων και μερικές τοιχοποιίες, που τα στήριζαν κατέρρευσαν, με αποτέλεσμα να καταστούν αδιάπέραστα.

8. Ανακαίνιση και βελτίωση του πεζοπορικού μονοπατιού Καλαρρυτών - Ματσουκίου, μέχρι το Μοναστήρι της Βυλίζας.

9. Διενέργεια ανασκάφών στη θέση «ΑΒΑΤΓΟΣ» στην περιοχή λιβάδι Καλαρρυτών, όπου υπήρχαν πελασγικά τείχη και 10. Διενέργεια Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης με σκοπό την ανεύρεση του κτηματολογίου της Κοινότητας Καλαρρυτών, το οποίο χάθηκε μεταξύ των ετών 1950-1960. Η μη ύπαρξη κτηματολογίου, δημιουργεί, επί σειρά ετών, συνεχείς διενέξεις μεταξύ των κατοίκων του χωριού.

Με την ελπίδα, ότι το παρόν θα τύχει της δέουσας προσοχής και εγκρίσεώς σας, διατέλω.

Με εξαιρετική τιμή
Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου
και Πρόεδρος του Φορέα Ανάπτυξης των Καλαρρυτών
ΚΩΝ/ΝΟΣ Β. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ